

همبستگی با خیزش و انقلاب مردم برای عدالت و دموکراسی در منطقه

همبستگی با خیزش و انقلاب مردم برای عدالت و دموکراسی در منطقه

(۱) خیزش و انقلاب مسالمت آمیز مردم در تونس و مصر علیه دیکتاتوری های حاکم و برای نان و آزادی و سرایت آن به دیگر کشورهای منطقه، نشان گر گسترش گفتمان دموکراسی، حقوق بشر و عدالت اجتماعی و برجیده شدن نظام های دیکتاتوری در منطقه است.

(۲) این تحولات که در ادامه خیزش میلیونی مردم ایران در پی تقلب انتخاباتی، که به "جنبش سبز" شهرت یافت و سرکوب شد، پیش از همه نشانگر جهانی شدن ارزش های حقوق بشر و دموکراتیکی است که به یاری شبکه های اینترنتی و گسترش رسانه های ماهواره ای به ویژه نسل جوان را به برجیدن دولت های مستبد در منطقه برانگیخته است.

(۳) بسیاری از کشورهای غربی همواره خطر بنیاد گرایی اسلامی و تجربه حکومت های اسلامی ایران و افغانستان را بهانه نادیده گرفتن خواست های مردم و توجیه پشتیبانی خود از تداوم رژیم های دیکتاتوری در منطقه قرار داده اند. تحولات تونس و مصر اما نشان داد بجای تمکین به دولت های فاسد و دیکتاتور مورد حمایت غرب و یا همراهی با اسلام گرایی سیاسی راه سومی هم وجود دارد. انقلاب های مردمی در مصر و تونس نشان دادند آن جا که زنان، جنبش های کارگری، نیروهای دموکرات و باورمند به جدایی دین و دولت و طرفداران حاکمیت آزاد و مستقل مردم حضوری قدرتمند در صحنه می یابند، میتوانند ضمن چالش حکومت های مستبد، سدی در برابر مصادره این خیزش ها توسط گروه های اسلام گرا و یا دیگر نیروهای اقتدارگرا گردند.

(۴) تاکیدات دولت اسرائیل و جمهوری اسلامی ایران بر اسلامی خواندن تحولات تونس و مصر می تواند تردید در حمایت از این خیزش ها را در میان طرفداران دموکراسی و جدایی دین و دولت دامن زند. حال آن که هردو دولت بیشتر نگران پیامد این خیزش ها در کشورهای خود می باشند. دولت اسرائیل نگران آن است با برهم خوردن ثبات منطقه، از دست دادن رژیم های دوست خود و رشد دموکراسی در منطقه، فشار برای به عقب راندن گرایشات افراطی در کشور و برسمیت شناختن حقوق مردم فلسطین افزایش یابد. جمهوری اسلامی ایران نیز نگران آن است که

تحولات دمکراتیک در منطقه در افزایش اعتماد به نفس مردم ایران و اراده و میل شان به برچیدن استبداد دینی و نظام ولایت و فقیه موثر افتد. واکنش تند جمهوری اسلامی ایران علیه فراخوان به حضور مردم برای همبستگی با خیزش و انقلاب تونس و مصر در دوشنبه ۲۵ بهمن در خیابان های تهران گواه نگرانی واقعی رژیم از پیامد این خیزش ها و سرایت آن به ایران است. به ویژه آن که افزایش نارضایتی های اقتصادی و سیاسی در پی گسترش سرکوب و اعدام و سیاست های ویرانگر دولت احمدی نژاد، زمینه شکل گیری خیزش های نوین در کشور را افزایش داده است.

۵) جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران ضمن پشتیبانی از این خیزش ها در منطقه و در ایران توجه تمام مردم آزادیخواه را به تجربیات انقلاب سال ۱۳۵۷ ایران و فرجام دراماتیک آن جلب کرده و بر آن است بدون تغییرات ساختاری، برگزاری انتخابات آزاد، رفع تبعیض و تاکید بر حقوق بشر، جدایی دین از دولت و دست رد زدن به هر نوع اسلام گرایی، فرایند دمکراتیک می توانند عقیم مانده و به شکست انجامد.